

AAα-NO-Å®Å®Å®Å®!!!

ÅĚtvrtek, 03 srpen 2017

Dávno, dávno tomu. O to veseleji se vzpomíná. Však to znáte: "Å•ím vši pršvih teÅ•, tím veselejši historka je z toho za pár let". To jsem byla tenkrát ještš jednoduchštná, mšla jsem malou, nesmírnš Å¼ivou holšišku a moje maminka milená mne obšas od ní na pár dnš osvobodila. Tehdy s ní jela na týden do hor. (Jo, a nezapomešme, nebyly mobily...) Lence byly necelé dva, a fakt neuvšÅ™itelné éro.

Ovšem, kdyš se po týdnu obš v pošádku vrátily, pšedala mi babiška úšasnš hodnou, klidnou a poslušnou holšišku. Po vybalení, uklizení a vyšízení všech nutných všcí, kdyš Lendula uš spinkala, mi vyprávšla zášitky. Jo, všechno bylo fajn. Lenka byla fajn, jen já mamince zapomnšla šict pár velice dšlešitých bodš. Protoše jsem v té dobš byla celý den s holšiškou sama (manšel všinou nškde "lítal za p fotograf), mšly jsme plno svých vlastních rituálš. Napšíklad vešer, kdyš jsem jí dávala spát (bydleli jsme tehdy v pidibytš kdy se do lošnice vešly od zdi ke zdi jen dvš váleudy, takše se spalo ve tšech; napravo Lendulka, na druhé straně manšel, já uprostšed), tak jsem jí zpívávala a pšitom buš skládala vyprané prádlo, nebo nšco zašívala. Ale všinou to bylo to prádlo...

No, a jak jsem jí zpívala do usínání, tak ona obšas vystršila jednu nošišku, a já ji po ní hladila. Byl to takový heš kontakt a docela ráda na tyhle chvíle vzpomínám. Ale zpšt k té docela nepšijemné chvílce, kterou zašily spolu na horách. První noc po pšjezdu Lenka usnula, jak kdyby ji do vody hodil, opravdu. Zato den druhý si ušívala, bylo na nebe modré, babiška veselá - jídlo vašili dobše a chutnš, takše nic ke spokojenosti nechybšlo. Jen - ten rituál... Kdyš tedy babiška ulošila a vyprávšla pohádku, vnuška ne a ne usnout, jen vystrkovala zpod pešiny nošišku a stále ji k babišce natahovala. Pak uš jí i do babišky šouchala, coš se samozšejmš mámš nelíbilo, zase jí ji zastršila, pohrozila, še kdyš nedá pokoj a nezavše oši, še nebude uš šádná pohádka! Vtom má dcera zašala kvíš "aš-no-š-š-š-š-!" a docela to prý gradovalo. Tedy oboustrannš. Za pár minut dítš vztekle ješelo, tak, še se babiška sebrala, a jak byla, jen v nošní košili, vybšhla pšed chalupu, tam nškde utrhla proutek a zase šup zpátky do pokoje. "Umíš si pšedstavit, jakej jsem mšla vztek? Ona švala, všude okolo tenký zdi, li spát - a co já s tím vzteklým cvikýšem?" Lendule, která mezitím pšestala, protoše se lekla, še uš bude sama proutek ukázala a pohrozila, še s ním dostane na holou! pokud nebude hodná. A pro upšesnší s ním párkrát švihla pšes pešinu. Lenka, unavená sškováním, nádherným zdravým horským vzduchem, svým pšedchozím a hlavnš strachem z babišky, zaklapla oši a v cukuletu spala... Druhý den babiška sešla s Lenkou z chalupy nejbliší hospody, odkud mi zavolala. A setsakra mne pak vyšinila. Hlavnš chtšla všdšt, co znamená to divný "aš-no-š-š-š-". Já jen povzdechla a moc a moc se mámš omluvila: "Víš, ty jsi to nevšdšla, ona se ti jen snašila šict, co chce - prostš "hlaš nohu!!!" Jo, a ten proutek uš na pokoji zšstal a mámš stašilo, kdyš se na nšj jen hlavou podívala. Má zlobilka babišku od té chvíle poslouchala jak hodinky. :-))) Uršitš i vy máte podobné zášitky se svými ratolestmi. Pšidejte se, napište je :-))) d@niela